

DOSTI KASKADÉRSKÁ ZÁLEŽITOST

Maryša Slováckého tyátru Olomouc je pokusem dost osobitým – předvést se středoškolským souborem Maryšu za hodinu čistého času (razantní škrty nicméně nelikvidují podstatné situace), s expresivním líčením a zároveň úsporným, stroze „westernovým“ herectvím, je dosti kaskadérská záležitost. Pokus je nepochybně hodný respektu – při vši nezvyklosti podání je z inscenace cítit evidentní vztah a pokora k předváděné látce i nezvyklé soustředění souboru na náročný úkol. Naplnit vnějškově minimalistický

projev vnitřním obsahem, dramatem, které pulsuje pod nehybnými obličejí, je však často nad síly souboru. Rovněž osobitý generační výklad textu není z inscenace příliš patrný a smysl tohoto razantního digestu se vytrácí: třeba v – jinak sugestivním – hororu, v který se změnil výstup ve mlýně. Jde však nepochybně o dovednou, poučenou režijní práci, která představuje pozoruhodnou variantu soudobého zacházení s klasickými texty.

Jan Šotkovský

Oni to zahráli na tradičním půdorysu, tam se nic zvláštního nestane, jenom to zbavili všech reálných detailů a obnažili příběh Maryši s tím, že rozvinuli tyto situace velmi zřetelně, pokud možno divadelně, akcentovaně. Takové, které se dotýkají jejího problému, kde se ona dostane do neřešitelné a nesnesitelné situace.

Jan Císarš

To byl pro mě dneska klasický olomoucký tvarůžek s novou, mladou chutí! Ale tááák chutný!

Miki

U Maryši jsem obvykle vděčným divákem, dnes jsem divákem nadšeným. Moderní pojetí, které se umí vyvarovat novátorství za každou cenu a až neuvěřitelné emocionální naplnění inscenace je o to obdivuhodnější, že ji stvořili takto mladí lidé. Smekám.

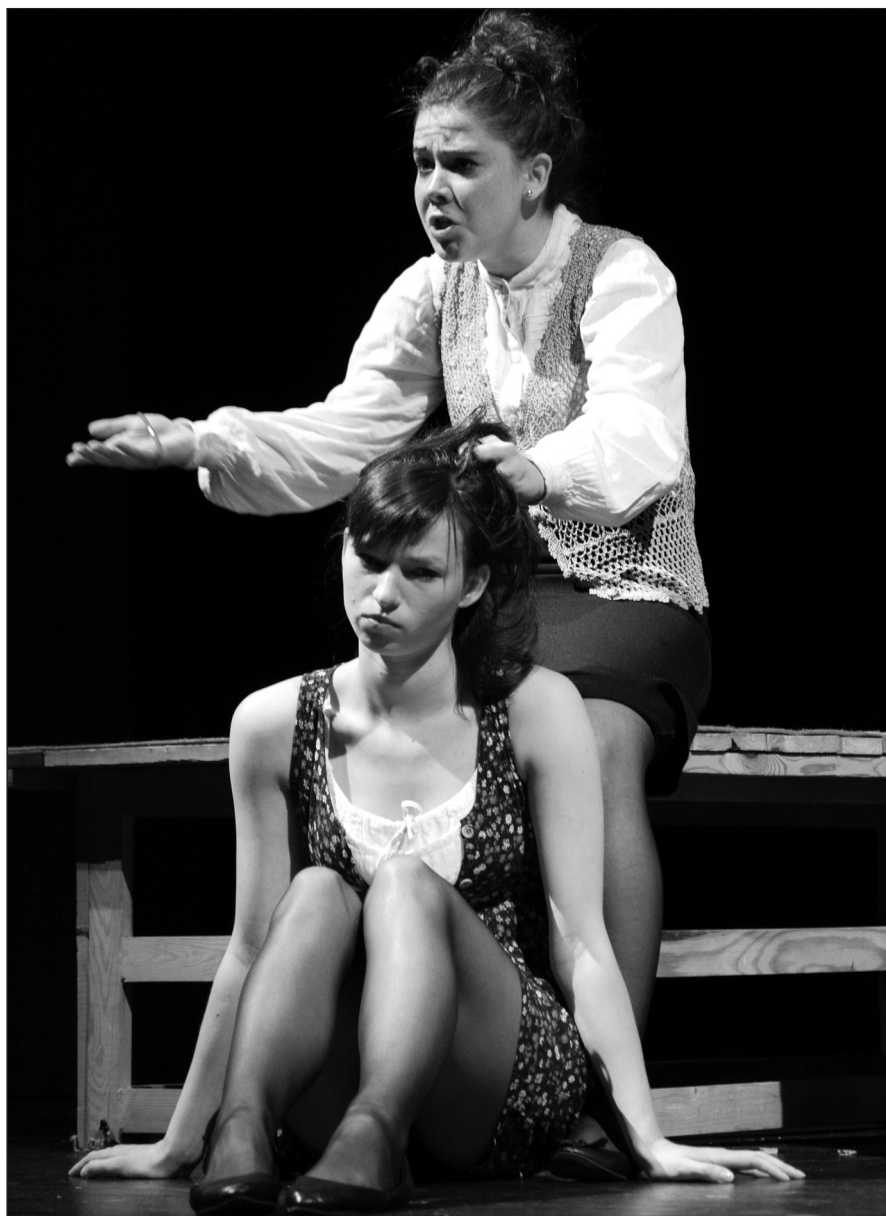
Petra Jirášková

Šikovný soubor. Poučená a nápaditá interpretace. S představením jsem šel. Trochu mi vadila stylizace několika postav, které vybočovaly z celkové koncepce. Velmi oceňuji dramaturgicko-režijní práci s textem.

Vítek Štěpán

Klasický český dramatický text Aloise a Viléma Mrštíků přirozeně propadl mezi mladé lidi. A ti ho jen vzali mezi sebe a divadelními prostředky si ho i nám zahráli, jak ten text za sebe i ze sebe cítí.

Radvan Pácl

*inscenace postoupila z přehlídky: Valašské Křoví, Slavičín
porota: Jan Šotkovský, Petr Michálek, Milan Schejbal*